17/02/2019

Το ύψος του παιδιού σου

/ Ορθόδοξες Προβολές

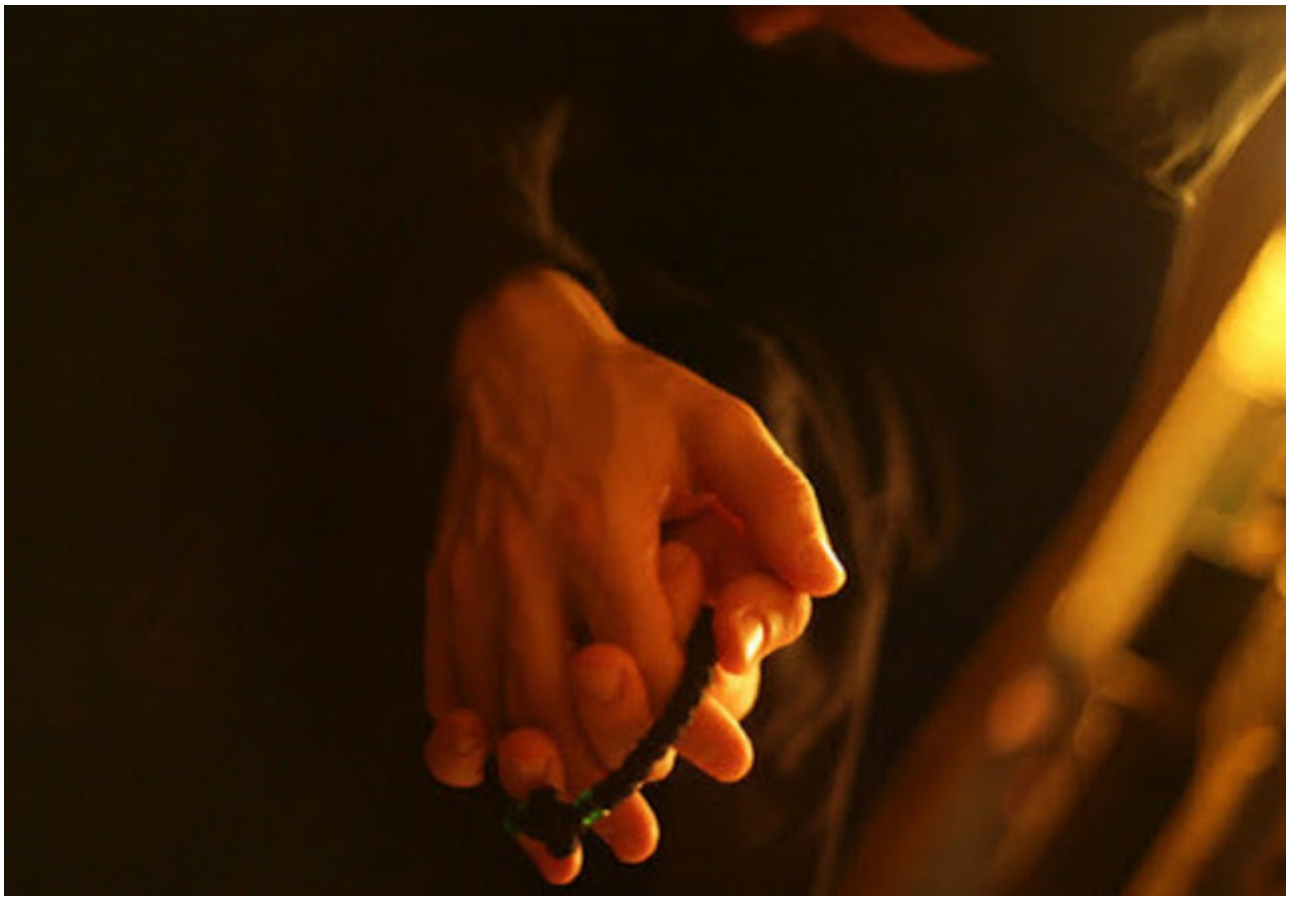

Του Κώστα Παναγόπουλου

Έφυγε ένα μπαλόνι από το χέρι ενός παιδιού.

Το έκαναν χάζι οι άνθρωποι για το πόσο ψηλά θα φθάσει.

Το κοιτούσαν. Ξανακοιτούσαν. Πιάστηκε ο σβέρκος των ανθρώπων, ωσότου αυτό δε φαινότανε.

Ποτέ δε γνώρισαν οι άνθρωποι σε τι ύψος έφθασε, αν έσκασε, τι απέγινε μ’ αυτό το μπαλόνι.

Ίσως, κάποιο σύννεφο το έπιασε και το έκανε δώρο στα παιδιά του, στα τρία λιλιπούτεια συννεφάκια.

Η ζωή των ανθρώπων συνεχίστηκε, χωρίς να ρωτήσουνε πια.

Κάποιος, όμως, από τους ανθρώπους, θυμήθηκε τον γιο του που έφυγε για μοναχός.

Στην αρχή, τον εκβίαζε ως πατέρας, προσπαθούσε να τον συγκινήσει, τον πίεζε απάνθρωπα.

Το παιδί του, όμως, άντεξε, στάθηκε ανδρείο, επιμένοντας για το μοναστήρι του.

«Κοίτα το μπαλόνι, Μαρία» είπε στη γυναίκα του.

«Έτσι κι ο Μανώλης μας, τώρα, ε; Έχει φθάσει ψηλά, αλλά το πόσο δεν το ξέρουμε».

Ήταν πλέον υπερήφανος και προέτρεχε σε όλους να το πει:

«Έχω γιο μοναχό. Έλληνα ορθόδοξο μοναχό!».

Γι’ αυτό, άστονε να φύγει.

Μία μέρα θα είσαι υπερήφανος για το δυσθεώρητο ύψος του παιδιού σου.

Που, ούτε καν θα ξέρεις, ούτε καν θα βλέπεις, για να το μετρήσεις.